

Briarden er en intelligent hund, som ikke kan lide at kede sig. Intelligente hunde, der keder sig, bliver nemt problemhunde. Foto: Shutterstock

BRIARDEN

– en rigtig hjemmehund med fortid som ammunitionsbærer

Briardens farve kan variere fra det gyldne og lyse til det helt sorte. Foto: Shutterstock

Briarden kan spores helt tilbage til det 8. århundrede, hvor den blandt andet er afbilledet på gobeliner. Først i 1972 kom hunden til Danmark, og det er stadig ikke en hund, man ser hver dag i gadebilledet

TEKST: ANJA HANSEN, RACEREPRÆSENTANT FOR BRIARD

Når man først fæstner sit blik på en briard, ser man en smuk, langhåret hund. Senere opdager man, at den er pålidelig som følgesvend samt en dejlig vagt,- brugs- og familiehund. Den knytter sig stærkt til sin familie, og den tilpasser sig fuldstændig familiens levevis, hvad enten du er udendørsmenneske eller ej. Ligegyldigt om du bor på en bondegård, i hus eller lejlighed, vil den være fuldt tilfreds, men under alle omstændigheder skal den have sin daglige motion både mentalt og fysisk, da en intelligent hund, der keder sig, ofte bliver en uartig hund. Briarden er en brugshund og skal betragtes som en sådan, selvom den ligner en pussenussehund. Hvalpetræning er et must, og man får det bedste ud af sin briard, hvis man fortsætter med en eller anden form for træning. Det behøver ikke nødvendigvis at være på konkurrenceplan, men den elsker udfordringer og egner sig glimrende til al slags hundesport,

ligesom mange stadig har anlæg for racens oprindelige formål som vogtende og hyrdende hyrdehund. Briarden er meget vagtsom og tillader ikke uden videre fremmede at trænge ind på familiens enemærker. Den er ofte reserveret overfor fremmede, hvilket er noget man skal være opmærksom på, hvis man overvejer at investere i en briard. Den har brug for socialisering udenfor hjemmet, da det er en rigtig hjemmehund uden tendens til at strejfe.

Fra Napoleon til dagligstuen

Briarden nævnes første gang ved navn i 1750, men har været kendt som type helt tilbage til det 8. århundrede. Man har på gobeliner fra Karl den Stores tid fundet billeder der ligner vore dages briard. Man ved også, at Napoleon, der var en stor hundeelsker, havde briarden i sin hundeflok. Navnet briard eller Chien de Berger de Brie, som er racens officielle navn, har den ikke fra området Brie i Frankrig. Det formodes >>>

”

Briarden blev under både første og anden verdenskrig brugt af den franske hær til at bære ammunition og af Røde Kors som redningshund.

Lægger man timerne i at træne sin briard, får man en fantastisk loyal familiehund, som ikke strejfer omkring.

Foto: Shutterstock

FAKTA OM BRIARD

➤ BEHOV

Den skal tidligt vænnes til at komme ud blandt andre for at få et godt socialt liv. Det er en robust, kraftig hund, som kræver en hel del motion, og som har behov for at løse opgaver.

➤ TEMPERAMENT

Den er venlig, men samtidig selvsikker. Vagtsom og modig. Ikke specielt kontaktsøgende. Den vil selv bestemme hvornår, hvordan og med hvem. Den er tæt knyttet til sit hjem og område og til sin familie. Den har en god tilpasningsevne, også overfor børn, men det er alligevel næppe racen for den helt uerfarne hundeejer.

➤ STØRRELSE

Højde: Hanner: 62-68 cm. Tæver: 56-64 cm.

➤ VÆGT:

28-45 kg afhængig af køn og højde.

➤ PELS

Lang og bølget, dækker hunden overalt. Pelsen er strid og gedehårsagtig med moderat underuld.

➤ FARVER

Variere fra gylden til rød (fawn), sølv- eller stålgrå til skinnende sort med eller uden hvide hår.

En briard er en rustik, smidig, muskuløs og velproportioneret hund. Foto: Wiegarden/Kristine Ulsø Olsen

Briarden har bevaret sit hyrdeinstinkt. Foto: Britta Drachmann Agerskov

derimod at være en omskrivning af d'Aubry efter en gammel legende fra middelalderen:

Den unge adelsmand Aubry de Montdidier, som gjorde tjeneste under kong Charles V, var skændigt blevet myrdet af en ukendt person. Aubry's hund forfulgte skånselsløst en mand ved navn Richard Macaire. Kongen fik derfor den idé at lade udkæmpe en duel mellem Aubry's hund og Macaire. Da hunden under duellen, som blev udkæmpet i le Notre Dame i 1371, bragte Macaire til knæfald, bekendte han sin misgerning, hvorefter kongen lod ham halshugge.

Hundetypen blev efter denne grusomme episode kendt som Aubry's hund, Chien de Aubry, og man formoder, at dette navn med tiden blev til Chien de Brie. Briarden har en lang fortid som hyrdehund og vogter af franske kvæg- og fåreflokke, da den med sin størrelse og råstyrke kunne tage kampen op med både to- og firbenede røvere.

Briarden blev især til stor nytte efter den franske revolution i 1700-tallet, hvor adelens store godser blev opdelt i mindre uindhegnede jordlodder. Den har et særdeles veludviklet instinkt for, hvilket område der tilhører dens herre, og den formår at holde sin flok indenfor dette område. Det er dette instinkt, som gør briarden til en rigtig hjemmehund uden tendens til at strejfe.

Briarden blev under både første og anden verdenskrig brugt af den franske hær til at bære ammunition og af Røde Kors som redningshund. Ved hjælp af sin fantastiske hørelse og sin fine næse opsporede den let sårede soldater og ledte sygehjælpere til dem. Det siges, at alle sårede, opsporet af en briard, fik hjælp.

Det er klart, at for soldaterne blev briarden en helt speciel hund, og mange af hundene blev bragt til forskellige dele af verden efter krigens afslutning. En del kom på denne måde til bl.a. USA, hvor den i dag er blevet en populær race.

På trods af racens lange historie, blev der første gang registreret briard i Danmark i 1972. Siden er bestanden vokset stille og roligt, dog ikke til det store antal endnu.

annonce